

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Het indienen van een beroep tot nietigverklaring bij het Grondwettelijk Hof tegen de wet van 21 mei 2023 houdende diverse bepalingen inzake energie (BS 7 juni 2023)

SAMENVATTING

De Vlaamse Regering beslist om bij het Grondwettelijk Hof tegen de wet van 21 mei 2023 houdende diverse bepalingen inzake energie een beroep tot nietigverklaring in te stellen wegens schending van artikel 6, §1, VII van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen. De voormelde wet betreedt immers op bepaalde punten de gewestelijke bevoegdheden aangaande de distributie en de nieuwe energiebronnen.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Omgeving

BELEIDSVELD: Energie

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Geen

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het Vlaams Regeerakkoord stelt het volgende inzake bevoegdheidsconflicten (p. 19):

“Binnen het actuele wettelijke en grondwettelijke kader zal de Vlaamse Regering er intussen op toezien dat de bestaande bevoegdheden maximaal ingevuld worden en dat, wanneer overleg niet zou lukken, alle wettelijke instrumenten ingezet worden wanneer andere overheden op onze bevoegdheidsdomeinen ageren of onze belangen in het gedrang brengen.”

Omzendbrief VR 2009/23 stelt aangaande gedingvoering bij het Grondwettelijk Hof dat een beroep tot vernietiging dat van de Vlaamse Regering uitgaat, bij het Grondwettelijk Hof aanhangig wordt gemaakt door middel van een verzoekschrift dat ondertekend wordt door een door de regering geval per geval aan te wijzen Vlaamse minister (artikel 5 van de bijzondere wet). Het instellen van een beroep bij het Grondwettelijk Hof is dus niet gedelegeerd en moet steeds formeel beslist worden door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering neemt daarbij een formele beslissing om :

1. een beroep tot nietigverklaring, eventueel een vordering tot schorsing in te stellen, en
2. de bevoegde Vlaamse minister te machtigen het verzoekschrift te ondertekenen en het geding te voeren.

Om ontvankelijk te zijn moet het beroep tot vernietiging echter worden ingesteld binnen een termijn van zes maanden na de bekendmaking van de wet, het decreet of de ordonnantie (artikel 3, §1, van de bijzondere wet).

B. DE WET VAN 21 MEI 2023 HOUDENDE DIVERSE BEPALINGEN INZAKE ENERGIE

Deze wet van 21 mei 2023 houdende diverse bepalingen inzake energie wijzigt zowel de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen¹ (“**Gaswet**”) als de de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt² (“**Elektriciteitswet**”). Over de wet van 21 mei 2023 werd door de federale overheid evenwel geen overleg met het Vlaamse Gewest gevoerd. Aangezien de federale overheid, in tegenstelling tot de Vlaamse Regering, geen actieve openbaarheid van bestuur nastreeft met betrekking tot de beslissingen die aangaande ontwerpregelgeving door die regering worden genomen, kon de Vlaamse overheid enkel van de teksten kennisnemen nadat de teksten al waren ingediend voor behandeling in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, waardoor door de timing van de kennisname de facto geen enkele nuttige invloed meer kon worden uitgeoefend op het verdere verloop of de inhoud ervan.

De voormelde Wet van 21 mei 2023 bevat in de analyse van de diensten van de Vlaamse overheid evenwel bevoegdheidsoverschrijdingen met betrekking tot de scope van aardgasbevoegdheden, en de bevoegdheid van de CREG op het vlak van grensoverschrijdende elektriciteitsdistributiesystemen en ondersteunende diensten m.b.t. elektriciteitsdistributie.

¹ BS 7 mei 1965.

² BS 11 mei 1999.

C. DE NOODZAAK TOT HET VOEREN VAN EEN PROCEDURE BIJ HET GRONDWETTELIJK HOF TEGEN DE VOORMELDE WET VAN 21 MEI 2023

De hierna opgesomde zaken uit de wet van 21 mei 2023 houdende diverse bepalingen inzake energie bevatten naar de analyse van de diensten van de Vlaamse overheid een schending van de gewestelijke (energie)bevoegdheden, te weten:

a. **Uitbreiding scope van de definitie van het begrip "aardgas"**

1. Artikel 13 van de Wet van 21 mei 2023 wijzigt de definitie van het begrip 'aardgas' in artikel 1, 2° van de Gaswet door de woorden "van ondergrondse oorsprong" te schrappen, waardoor de definitie als volgt zou luiden:

"2° "aardgas": elke gasvormige brandstof die hoofdzakelijk bestaat uit methaan ~~van~~ ~~ondergrondse oorsprong~~, met inbegrip van vloeibaar aardgas, afgekort "LNG";"

Het schrappen van de zinsnede 'van ondergrondse oorsprong' zou volgens de federale overheid tegemoetkomen aan de evoluties op de markt. Het gedefinieerde concept 'aardgas' zou op die manier objectiever en juister beantwoorden aan de chemische basissamenstelling (methaan: CH₄) van de verschillende vooral koolstofarme gassen die vandaag of in de nabije toekomst worden vervoerd of opgeslagen. Het betreft hier onder meer biogas, biomethaan en nieuwe vormen van hernieuwbaar methaan (zoals bijvoorbeeld synthetisch methaan).

Voor zover het verruimde begrip 'aardgas' enkel in de context van regelingen inzake vervoer door middel van leidingen zou worden gebruikt, ziet de Vlaamse overheid niet meteen een bevoegdheidsrechtelijk probleem. Het vervoer van energieproducten (waaronder aardgas, maar ook biogas, biomethaan etc.) betreft immers steeds een exclusieve federale bevoegdheid (art. 6, §1, VII, 2° lid, c) BWHI), los van de grootte van de vervoersleidingen/-installaties en los van het al dan niet hernieuwbare karakter van het vervoerde energieproduct. Dit ligt evenwel anders voor opslag en productie van 'aardgas', waar de federale overheid enkel bevoegd is voor grote opslag- en productie-eenheden die een voldoende substantiële bijdrage kunnen leveren aan de bevoorradingszekerheid alsook voor alle opslag- en productie-eenheden in de Noordzee. Kleinere onshore opslag- en productie-eenheden (in het bijzonder hernieuwbare-energieproductie-eenheden) behoren dan weer tot de gewestelijke bevoegdheden.

Tot op heden is er geen aardgasproductie in België. Dat zou dus echter kunnen veranderen indien het begrip 'aardgas' voortaan ook biomethaan, e-methaan etc. omvat. Productie wordt eigenlijk niet echt geregeld in de Gaswet³, maar wel in het KB van 30 oktober 1997⁴ (beperkt tot de Noordzee) en in gewestelijke regelgeving⁵ omwille van de gewestelijke bevoegdheid inzake "natuurlijke rijkdommen" (art. 6, §1, VI, 5° BWHI) op grond waarvan de onshore winning van koolwaterstoffen (zoals aardgas) uit de ondergrond een gewestelijke aangelegenheid uitmaakt.

Opslag van aardgas gebeurt daarentegen wel reeds in België, maar momenteel enkel op grootschalig niveau, met name te Loenhout. De regeling inzake opslag van aardgas in de Gaswet heeft dan ook betrekking op deze aardgasopslaginstallaties die beheerd worden door de daartoe overeenkomstig art. 8 van de Gaswet aangewezen 'beheerder van de opslaginstallatie' (i.e. Fluxys Belgium) en de 'beheerder van de LNG-installatie' (i.e. eveneens Fluxys Belgium). Indien het begrip 'aardgas' echter zou worden

³ Ook niet in de Derde Gasrichtlijn 2009/73/EG trouwens, maar in Richtlijn 94/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 betreffende de voorwaarden voor het verlenen en het gebruik maken van vergunningen voor de prospectie, de exploratie en de productie van koolwaterstoffen.

⁴ Koninklijk besluit van 30 oktober 1997 betreffende het verlenen van uitsluitende vergunningen voor de exploratie en de exploitatie van koolwaterstoffen van het continentaal plat en in de territoriale zee, BS 6 december 1997.

⁵ Zie bv. Hoofdstuk II van het Decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond, tot omzetting van richtlijn 94//22/EG.

verruimd, dan dient erover te worden gewaakt dat de Gaswet niet van toepassing wordt op kleinschalige opslag van biomethaan, e-methaan etc.

2. Zoals reeds aangegeven, wordt de productie van aardgas eigenlijk niet geregeld in de Gaswet, aangezien 'aardgas' (zoals voor de wijziging van de wet gedefinieerd) enkel wordt gewonnen uit de ondergrond en de winning van natuurlijke rijkdommen een gewestelijke aangelegenheid betreft (behalve in de Noordzee).

Wel bevat de Gaswet een definitie van 'upstream-installaties' (waarin het begrip 'aardgas' wordt gehanteerd). Een 'upstream-installatie' betreft "alle leidingen en andere installaties gebouwd of geëxploiteerd als onderdeel van een olie- of aardgasproductieproject, of gebruikt om aardgas afkomstig van één of meer olie- of aardgasproductieplaatsen te vervoeren naar een verwerkingsinstallatie of -terminal of aanlandingsterminal" (art. 2, 6° Gaswet).

Deze definitie is niet geheel in lijn met de definitie van 'upstreampijpleidingnet' in art. 2(2) Derde Gasrichtlijn 2009/73/EG⁶, aangezien ook alle installaties – niet enkel leidingen – die onderdeel uitmaken van een aardgasproductieproject worden gevat.

Op grond van artikel 15/9 van de Gaswet neemt de Koning de nodige maatregelen opdat de gasondernemingen toegang kunnen bekomen tot dergelijke upstream-installaties. Dit betreft een omzetting van art. 34 Derde Gasrichtlijn 2009/73/EG. De bedoeling van art. 34 Derde Gasrichtlijn 2009/73/EG is ervoor te zorgen dat bv. niet elk individueel offshore boorplatform een eigen pijpleiding richting land aanlegt, door te bepalen dat aardgasbedrijven toegang kunnen verkrijgen tot bestaande (private) upstream-pijpleidingen.

Aangezien er op basis van de Gaswet in de lezing voorafgaand aan de gecontesteerde wijziging geen aardgasproductie plaatsvindt in België, bestaan er hier vooralsnog ook geen "upstream-installaties". Door de verruiming van de definitie van 'aardgas', verandert dat echter. Voortaan zijn bv. ook bioproductie-installaties gevat door het begrip "upstream-installaties", zoals omschreven in de Gaswet. Het regelen van de toegang van derden tot dergelijke productie-installaties (m.i.v. leidingen die deel uitmaken van dergelijk project) lijkt in strijd met de gewestelijke bevoegdheden inzake de "gewestelijke aspecten van de energie" in de zin van artikel 6, §1, VII, 1^e lid (in het bijzonder voor wat betreft de productie van hernieuwbare gassen).

Voor wat betreft de "produktie van energie" in de zin van art. 6, §1, VII, 2^e lid, c) BWHI is de federale overheid echter enkel bevoegd indien het grote productiefaciliteiten betreft. Voor zover de uitbreiding van de definitie van 'aardgas' er aldus toe zou leiden dat ook kleinere onshore productie-installaties (bv. biogas, biomethaan of e-methaan), wat tekstueel niet is uitgesloten, onderworpen worden aan regelingen inzake toegang van derden op grond van art. 15/9 van de Gaswet, maakt art. 13 van de Wet een schending uit van de algemene gewestelijke bevoegdheid inzake de "gewestelijke aspecten van de energie" in de zin van artikel 6, §1, VII, 1^e lid BWHI en inzake "de nieuwe energiebronnen" in de zin van artikel 6, §1, VII, 1^e lid, d) BWHI.

3. Ook het concept 'aardgasonderneming' maakt gebruik van de term 'aardgas'. Artikel 2, 5°bis van de Gaswet definieert dit als volgt:

"5°bis. " aardgasonderneming " : natuurlijke persoon of rechtspersoon die ten minste een van de volgende functies vervult : productie, transmissie, distributie, telling, levering, aankoop of opslag van aardgas, met inbegrip van LNG, en die verantwoordelijk is voor de met deze functies verband

⁶ i.e. "upstreampijpleidingnet": pijpleiding of pijpleidingnet gebruikt en/of gebouwd als onderdeel van een olie- of gasproductieproject, of gebruikt om aardgas afkomstig van een of meer van dergelijke projecten te transporteren naar een verwerkingsinstallatie, terminal of aanlandingsterminal".

houdende commerciële, technische en/of onderhoudswerkzaamheden, maar die geen eindafnemer is” (eigen onderlijning)

De CREG krijgt vervolgens in artikel 15/14, §2, 5° van de Gaswet de bevoegdheid om onder meer “toezicht [te] houden op de naleving door [...] de aardgasonderneming van de verplichtingen die hen krachtens deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan zijn opgelegd, [...]” De uitbreiding van de definitie van ‘aardgas’ zorgt ervoor dat veel meer entiteiten via het concept aardgasonderneming worden gevat (cf. hierboven m.b.t. de regeling van ‘upstream-installaties’), waardoor ook het toezicht van de CREG zou uitbreiden.

In de mate dat aldus door deze uitbreiding ook kleinere onshore producenten worden gevat, maakt art. 13 van de Wet een schending uit van onder meer de algemene gewestelijke bevoegdheid inzake de “gewestelijke aspecten van de energie” in de zin van artikel 6, §1, VII, 1^e lid BWHI (in het bijzonder voor wat betreft de productie van hernieuwbare gassen). De federale overheid is immers enkel bevoegd voor ‘grote productie-installaties’ in de zin van artikel 6, §1, VII, 2^e lid, c) BWHI alsook voor offshore productie-installaties.

b. Grensoverschrijdende infrastructuur

Artikel 7, 3° van de Wet van 21 mei 2023 wijzigt artikel 11, §2 van de Elektriciteitswet als volgt:

*“§2. De Commissie⁷ legt een gedragscode vast. In die gedragscode bepaalt de commissie:
1° op voorstel van de netbeheerder en na raadpleging van de netgebruikers, de voorwaarden inzake de aansluiting op en toegang tot het transmissienet, met inbegrip van de aansluitingsprocedures;*

2° na raadpleging van de netgebruikers en van de netbeheerder, de voorwaarden inzake:

- a) Onverminderd artikel 8, §1/1, de verstrekking van ondersteunende diensten, die zo economisch mogelijk worden uitgevoerd en passende stimuleringsmaatregelen bieden voor netgebruikers om hun input en output op elkaar af te stemmen; dergelijke ondersteunende diensten worden op billijke en niet-discriminerende wijze verstrekt en zijn gebaseerd op objectieve criteria; en*
- b) De toegang tot **grensoverschrijdende infrastructuur**, inclusief de procedures voor de toewijzing van capaciteit en congestiebeheer.*

In deze gedragscode bepaalt de commissie tevens, na raadpleging van de netgebruikers en van de netbeheerder, de documenten waaronder in voorkomend geval de type-overeenkomsten die de netbeheerder ter goedkeuring aan haar moet voorleggen betreffende de in deze paragraaf vermelde aangelegenheden.” (eigen onderlijning)

De CREG krijgt aldus de bevoegdheid om in de gedragscode de voorwaarden inzake “de toegang tot grensoverschrijdende infrastructuur” te bepalen.

- In de mate dat grensoverschrijdende infrastructuur enkel betrekking zou hebben op ‘vervoer’ van aardgas of elektriciteit, kan de federale overheid zich voor deze bepaling beroepen op haar bevoegdheid inzake ‘het vervoer van energie’ in de zin van art. 6, §1, VII, 2e lid, c) BWHI. De tekst is echter open ended geschreven zodat een dergelijke beperking tot vervoer evenwel niet uit de tekst voortvloeit.
- In zoverre deze “grensoverschrijdende infrastructuur” in sé - wat uit de letterlijke lezing van de bepaling voortvloeit - ook betrekking heeft op
 - o distributienetten die grensoverschrijdend zijn met elkaar (bijvoorbeeld de speciale case aangaande de enclaves van Baarle-Hertog);

⁷ Art. 2, 26° Elektriciteitswet definieert “commissie” als “de commissie voor de regulering van de elektriciteit, opgericht door artikel 23”. Te weten: de CREG.

- de aansluiting van hetzij een grensoverschrijdende buitenlandse klant op een Vlaams distributienet, hetzij een Vlaamse netgebruiker op een buitenlands distributienet⁸;
- grensoverschrijdende directe lijnen;

schendt deze bepaling de gewestelijke bevoegdheid inzake “de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk aan 70.000 volt, met inbegrip van de distributietarieven voor elektriciteit, met uitzondering van de tarieven van de netten die een transmissiefunctie hebben en die uitbaat worden door dezelfde beheerder als het transmissienet” zoals bedoeld in art. 6, §1, VII, 1^e lid, a) BWHI.

c) Ondersteunende diensten

Artikel 7, 3° van de Wet van 21 mei 2023 vervangt artikel 11, §2 van Elektriciteitswet als volgt:

“§2. De Commissie legt een gedragscode vast. In die gedragscode bepaalt de commissie:

1° op voorstel van de netbeheerder en na raadpleging van de netgebruikers, de voorwaarden inzake de aansluiting op en toegang tot het transmissienet, met inbegrip van de aansluitingsprocedures;

2° na raadpleging van de netgebruikers en van de netbeheerder, de voorwaarden inzake:

*d) Onverminderd artikel 8, §1/1, de verstrekking van **ondersteunende diensten**, die zo economisch mogelijk worden uitgevoerd en passende stimuleringsmaatregelen bieden voor netgebruikers om hun input en output op elkaar af te stemmen; dergelijke **ondersteunende diensten** worden op billijke en niet-discriminerende wijze verstrekt en zijn gebaseerd op objectieve criteria; en*

e) De toegang tot grensoverschrijdende transmissie infrastructuur, inclusief de procedures voor de toewijzing van capaciteit en congestiebeheer.

In deze gedragscode bepaalt de commissie tevens, na raadpleging van de netgebruikers en van de netbeheerder, de documenten waaronder in voorkomend geval de type-overeenkomsten die de netbeheerder ter goedkeuring aan haar moet voorleggen betreffende de in deze paragraaf vermelde aangelegenheden.” (eigen onderlijning)

Deze bepaling geeft aldus aan de CREG de mogelijkheid om in de gedragscode onder meer de voorwaarden inzake “de vertrekking van ondersteunende diensten” te bepalen.

Een ‘ondersteunende dienst’ is volgens artikel 2, 101° van de Elektriciteitswet “een dienst die nodig is voor de exploitatie van een transmissie- of distributiesysteem, met inbegrip van balanceringsdiensten en niet-frequentie gerelateerde ondersteunende diensten, maar uitgezonderd congestiebeheer” (eigen onderlijning).⁹ Dit begrip blijft echter niet beperkt tot ondersteunende diensten die nodig zijn voor de exploitatie van het transmissienet en aldus worden geleverd aan de transmissienetbeheerder. Immers worden ook ondersteunende diensten gevat die nodig zijn voor de exploitatie van een distributienet en aldus worden geleverd aan een distributienetbeheerder.

In zoverre aldus de CREG voorwaarden inzake ondersteunende diensten kan bepalen die betrekking hebben op het distributienet of het plaatselijk vervoersnet van elektriciteit, schendt artikel 6, 3° van het Voorontwerp de gewestelijke bevoegdheid inzake “de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk aan 70.000 volt, met inbegrip van de distributietarieven voor elektriciteit, met uitzondering van de tarieven van de netten die een

⁸ Er zijn een aantal gevallen gekend waar aan de grens aanpalende netgebruikers, ondanks het feit dat ze in het Vlaamse Gewest zijn gelegen, om technische redenen niet aangesloten zijn op een Fluvius-distributienet, maar aangesloten zijn op een Nederlandse elektriciteitsdistributienetbeheerder.

⁹ Merk op art. 3, 3° van de Wet de dubbele (overbodige) definitie van ‘ondersteunende dienst’ in art. 2, 45° Elektriciteitswet schrapt.

transmissiefunctie hebben en die uitgebaat worden door dezelfde beheerder als het transmissienet” in de zin van artikel 6, §1, VII, 1^e lid, a) BWHI.

D. INSTELLEN PROCEDURE EN AANSTELLING RAADSMAN

De voormelde wet van 21 mei 2023 houdende diverse bepalingen inzake energie werd inmiddels op 7 juni 2023 bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De uiterste datum om een verzoekschrift neer te leggen is 7 december 2023.

Zoals hoger geschetst betreft de federale wetgever op een aantal punten duidelijk de bevoegdheid van de gewesten met betrekking tot het energiebeleid. Het is dan ook dienstig dat de Vlaamse Regering in het kader van de rechtszekerheid en de bescherming van de gewestelijke bevoegdheden beslist om bij het Grondwettelijk Hof een beroep tot nietigverklaring van de geïssueerde bepalingen uit de Wet van 21 mei 2023 in te dienen.

Om die redenen wordt de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, thans gemachtigd om namens de Vlaamse Regering het verzoekschrift tot nietigverklaring te ondertekenen en bij het Grondwettelijk Hof het geding te voeren. Ter verdediging van de belangen van het Vlaamse Gewest in deze zaak wordt daarom voorgesteld om haar te laten bijstaan door mr. **FREDERIK VANDENDRIESSCHE**, kantoorhoudende te Loksumstraat 25, 1000 Brussel, en hem als in deze zaak als de raadsman van de Vlaamse Regering aan te stellen. Mr. F. Vandendriessche is als advocaat-vennoot aangesloten bij het advocatenkantoor *Stibbe* en is reeds vele jaren actief als advocaat en auteur van rechtsleer in de rechtstak van het energierecht. Professor dr. F. Vandendriessche doceert eveneens het vak energierecht aan de UGent. Hij beschikt dan ook over de nodige kennis en specialisatie omtrent dit thema.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Conform artikel 43, §3, 5^e van het Besluit Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 17 mei 2019 moeten beslissingen van de Vlaamse Regering tot indiening van een beroep tot vernietiging bij het Grondwettelijk Hof niet voor advies worden voorgelegd aan de Inspectie van Financiën.

B. ESR-TOETS

Het ontwerp van beslissing heeft geen impact op de ESR.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het ontwerp van beslissing heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het ontwerp van beslissing heeft geen rechtstreekse impact op het personeel, de werkingsuitgaven of de investeringen en schulden van de lokale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Namens de Vlaamse Regering wordt een raadsman aangesteld en wordt een beroep tot nietigverklaring bij het Grondwettelijk Hof ingesteld tegen de geïssueerde bepalingen uit de Wet van 21 mei 2023.

Als de federale overheid echter de gevraagde wetsaanpassingen doorvoert, waarbij aan de bevoegdheidsrechtelijke bezwaren van de Vlaamse Regering wordt tegemoetgekomen, dan is de Vlaamse Regering – als het Hof op dat moment nog geen uitspraak heeft gedaan - bereid de procedures tegen de voormelde Wet van 21 mei 2023 alsnog in te trekken. In dat geval zal in die procedures pas afstand van geding worden gedaan van zodra de wetsaanpassing na stemming in de Kamer van Volksvertegenwoordigers is bekrachtigd, afgekondigd en in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. een beroep tot vernietiging in te stellen bij het Grondwettelijk Hof tegen artikel 7, 3° en artikel 13 van de wet van wet van 21 mei 2023 houdende diverse bepalingen inzake energie (BS 7 juni 2023);
2. de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, te machtigen namens de Vlaamse Regering het verzoekschrift te ondertekenen en het geding te voeren, en daarvoor als raadsman mr. Frederik Vandendriessche aan te stellen;
3. dat als de federale overheid een wetsaanpassing doorvoert die aan de bevoegdheidsrechtelijke bezwaren van de Vlaamse Regering tegemoetkomt, de procedure tegen de voormelde Wet wordt ingetrokken op het moment dat wat de betwiste bepalingen van de Wet van 21 mei 2023 betreft de wetsaanpassing is bekrachtigd, afgekondigd en in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR